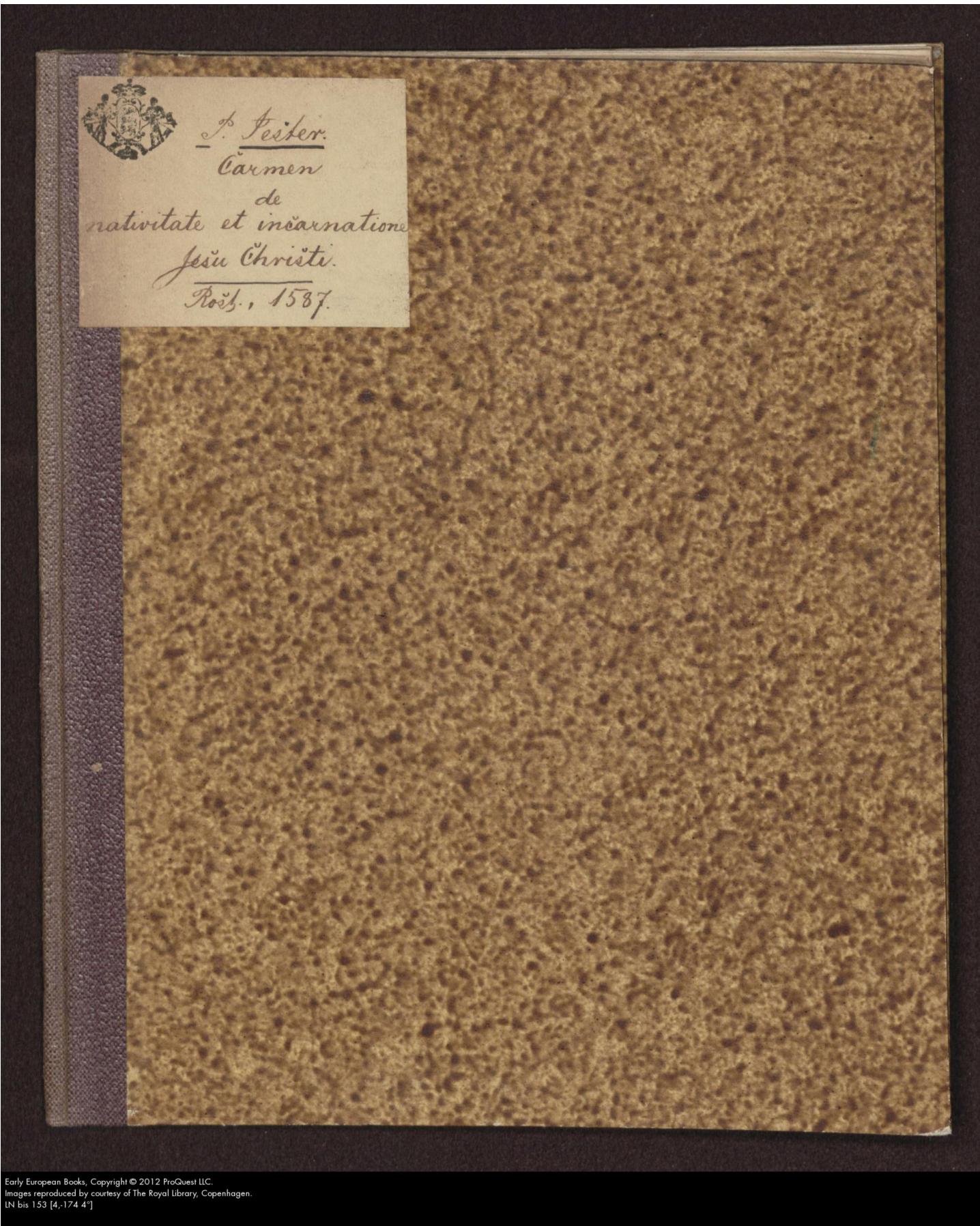
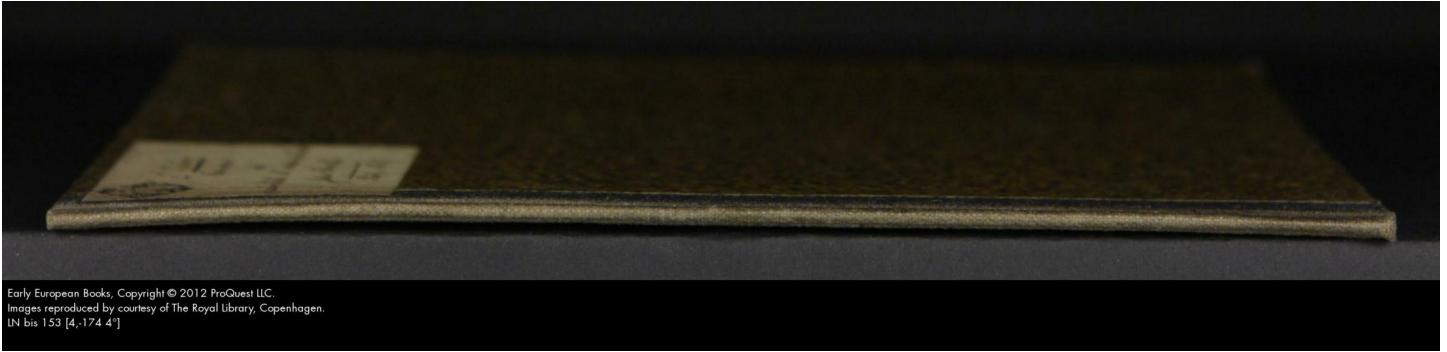

P. Peiter.
Carmen
de
nativitate et incarnatione
Iesu Christi.
Rost., 1587.

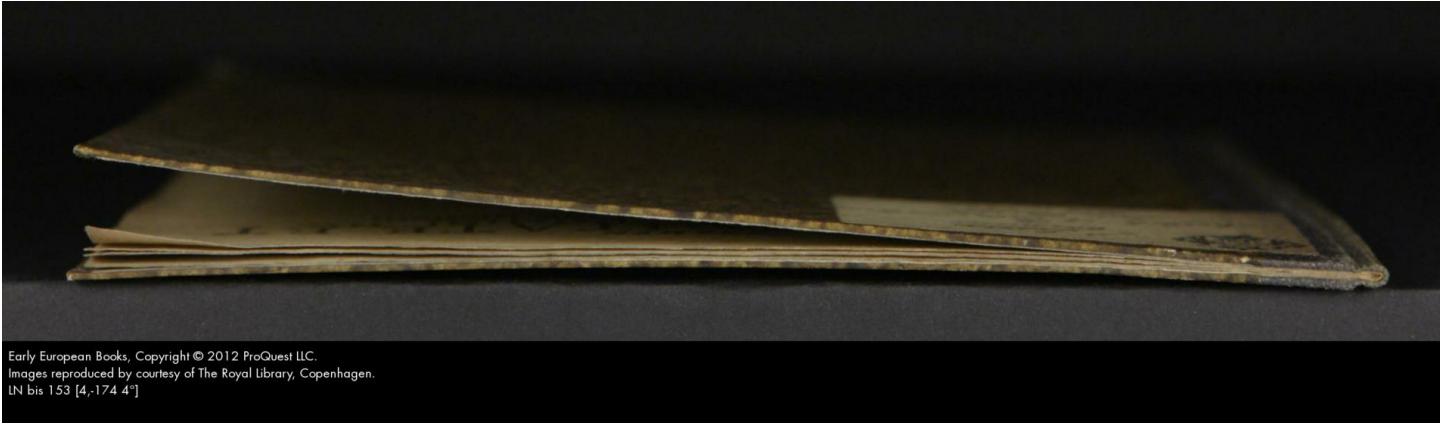

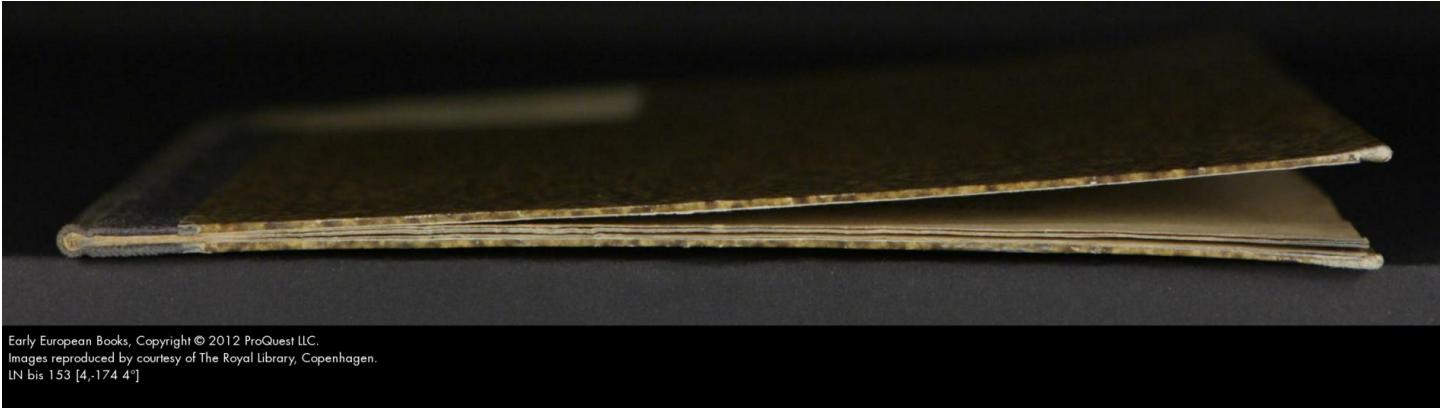
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 153 [4,-174 4"]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 153 [4,174 4"]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
[N bis 153 [4,-174 4"]]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
[N bis 153 [4,-174 4"]]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
IN bis 153 [4,174 4°]

4.- 174
(LN bis 153)

Box

CARMEN
**DE NATIVITATE ET
INCARNATIONE DOMINI NO-
stri Iesu Christi, Immanuelis & saluatoris
generis humani.**

SCRIPTVM

*AD VENERANDVM DOMINVM DEX
geritate, simulq; omni virtutum luce, pietate & bonarum litera-
rum doctrina clarissimumq; virum, dominum Iohannem
Johannem, Canuti, ecclesiae Christi, quæ est in Rødbue, pastore
vigilantissimum, in Christo cohæredem suum, om-
ni venerantœ cultu dignissimum.*

à

M. PETRO JESTERO.

Rostochij typis Myliandrinis
1587.

IN
FERIIS NATALITIIS.
CARMEN.

Nn mundo nihil est peius, quam de grege porci
Istius: nomen mihi sordet, dicere abhorret
Mens mea de vitio notum per secula nomen:
Qui (monstrosum animal) cum non plus mentis haberet
Ac lapis, aut illo quod durius, euomit ore
Impuro ore, imo acto orco ore, Hecate atq; Erebo orto,
Quod non omnipotens mens sit bipatentis Olympi,
Quæ regat æterno, quæ torqueat omnia nutu:
Quin ait hoc monstrum, fieri, ruere omnia casu.
Post lapsum primæ nunc integritatis habemus
Relliquias etiam, qui sic discrimina recte
Novimus atq; secus factorum, ut nemo putetur
Euasisse autor sceleris. Mens verbere cedit,
Surdo verbere, mens quæ est diri conscientia facti.

Nec noster Deus est ita Numen carcere clausum,
Ut bene quæ fiant, ea fato talia fiant:
Et male quæ fiant, fato quoq; talia fiant:
Liberum agens Deus est, cui subiacet orbis & orcus.
Aspice, aquæ rubri maris ut, cum flumine pulcro
Iordanis, nimium ad sublime ferantur, ad instar
Ingentis scopuli, cursus ubi cernere nullos

Exper.

Expertæ est domus Isacidum, spem ponere in illum
Solum docta domus, supero qui numine torquet
Quicquid habet mundus, quicquid supremus olympus.
Ille Deus, quem nunc dixi, qui trinus & vnum
Est Deus ex limo terræ formauit Adamum
Integrum, poterat siquidem resistere Adamus
In recto, nec enim fataliter esse coactum,
Scimus, ut immensum crimen committeret, omnes
Pro quo sic luimus nos, & misera vnde propago.
Iam sumus & lucis stirps post ventura sub auras
Quippe nihil præter Serpentem admittimus, huius
In fraudem, inq; hominem causam omnem criminis om-
Recte transferimus, pro quo debentis Olympi (nis
Sede est exclusus, dulci cum compare, Adamus,
Et datus obscuræ sedi, luciq; malignæ,
Nil vbi quis cernat nisi regna, illa infera regna;
Quæ mala monstra colunt, Centauri, Hydræq; Chymeræq;
Et centum Scyllæ cum fœdificis Harpy is.
Vel quos lucifugos cœtus, horrendaq; monstra
Longa referre mora est, quis enim numerauerit ista
Monstra ingentia tot, tot monstra horrenda, tremenda
Monstra, nihil rapidam præter spirantia flammam.
Sed, qui peccatum videt, & non impedit illud,
Cum posset facile, is causa ipsius esse videtur:
Forsitan ut superum quisquam Regi imputet omne
Quod commisit homo. Non autor criminis vñquam

Existit Deus, & non vult, non approbat vñquam
Quod cadit in miseros sceleris, Cacodæmonis astu
Deceptos, contra iustum qui dira venena
Euomit, & Christi insequitur lectissima membra
Sæuus adhuc hodie, quæ tentat perdere membra.
Nempe Deus, postquam vidit quæ fecerat, illa
Vere recta nimis, quæ fecerat, omnia vidit.
Est frustra ut dicas, Dominum vi cogere quenquam:
Proponit verbum, cuius virtute potens est
In discentibus hoc verbum. Sic culpa recedit
Sponte sua solam in fraudem serpentis, & ipsum,
Qui faciles angui fallaci præbuit aures.
Sic primæuus Adam se frondibus inuoluebat
Post lapsum, læsi neq; Numinis ora ferebat.
Nudus eram, sic aufugi, sic densa petiuī
Mox fruticum, sic me abscondi, quis prodeat, inquit,
Nudus homo? Tunc Numen ait, mens nescia falli;
Quin imo, non lapsus in integritate stetisses,
Qua formatus eras? poteras ibi cernere nudum?
At, quia successit minus hac ratione, parat rem
Aggredier ratione alia: pater alme, dedisti
Quam vitæ sociam, malum dedit ipsa, comedì.
Hæc, mora nulla, mali causam quo transferat à se,
Me serpens seduxit, ait, persuasa comedì.
Hic mos lapsorum est, sic sic peccator oberrat

In te.

In tenebris, cum lucis abest vox dulcior almar,
Ipse λόγος patris ætherei quam protulit, iræ
Qui seie obijcit, & scit conciliare Tonantem.
Vidit vbi lapsos ita longe errare parentes,
Est casus, & tam casus miseratus acerbos.
Offert se in medium, & fatur: Pater, ipse piabo
Est quicquid sceleris. Lapsos solatur amica
Vox ter & amplius, hæc vox: Semen Mulieris Orci
Sibila colla Anguis pede vindice conculcabit.
Omittunt ibi tristiciam, præcordia Adami
Læticia inuadit, qui solueret argumentum
Tunc etenim inuenit, quod nunquam solueret ante.
Iusticia Archetypi patris immutabilis, omnem
Quæ perdit, male soluentem sacra iussa: sed ipsi
Nos mandata Dei grauiter violauimus, escam
Cum vetitam auricomæ decerpsumus arboris: inde
Nunc expectemus poenam graueolentis Auerni.

Porro nouit Adam, mitis clementia cœli
Omnia quod superet tristissima crimina, vere
Si doleat, vitæq; bonam spem ponat in illo,
Qui sit pro lapsis nitido venturus Olympo.

Atq; ea nunc iterum redière volubilis anni
Tempora, vbi colimus felicis gaudia partus,
Vere virginei partus: descendit ab alto
Æternum patris Verbum, quod imagine nostra
Lustrauit terras, sine crimine virginis infans.

3.

Suavis

Suavis Noꝝ. vnquam quis talia vdit, vt vna
Mater sit Domini genetrix, Ancilla sit vna?
Intacta audiuit quis virgo mater vt esset?
Ardentem testes olim coniecit in ignem
Rex, cœcum duro versans in corde furorem:
Mox circumfiliunt Iuuenes incendia, & ignis.
Inclusus magis atq; magis furit acrior intus,
Nec tamen innocuos lœdunt incendia testes:
Haud secus, vt facta est virgo sanctissima mater,
Post partum retinet pia virginitatis honorem.
Hic partus lapsi renouauit tempora secli,
Ad quem terra omnis, mare totum, sidera rident.
Quippe salus patribus fuit hic puer vnicus priscis,
Agnus vt est prima naturæ ab origine cæsus.

Hoc duce nec solum patres subiēre priores
Templa poli, sed enim duce eodem ascendimus ipsi
Cœlestumq; domos superas. Modus vnum & idem est
Nostræ iusticiæ per secula cuncta, sed illis
Venturum in Semen, nobis fiducia nixa est
Semen in exhibitum. Puerum inuenere iacentem,
Sicut erant coeli candentis ab alite docti,
Pastores, puerum quem non Phantasma putemus.
Sunt quia, quos adeo temerarius abstulit error,
Ut se se opponant infanti virginis, alto
Bellumq; iudicant cœlo, de more Gigantum.
Sed quæcunq; spuunt blasphemō ex ore prophani

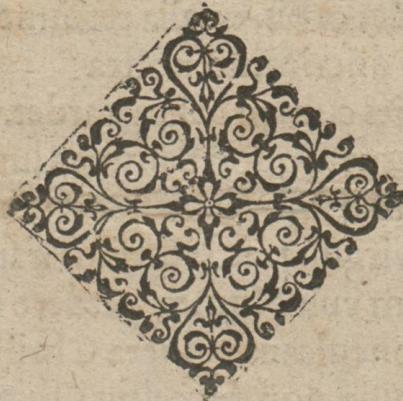
Aduer.

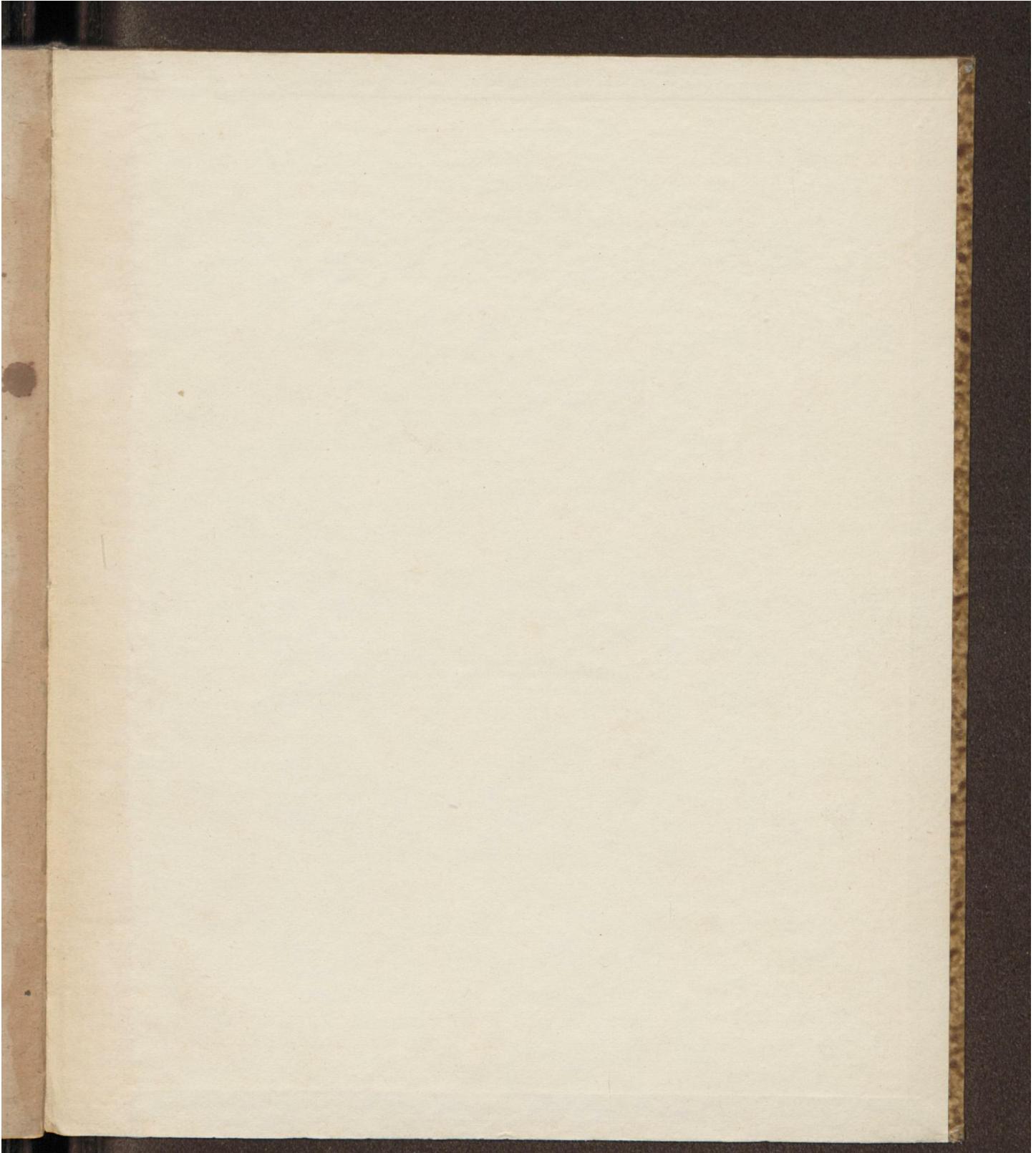
Aduersus Christum Doctores, turpiter ipsis
In barbam recidunt: Cherintus & Arius ipsum
Rite monent, qui fecerunt conuitia Christo.
Quin nos cantantes sublime feramus ad astra
Bis genitum Regem: vero amplectamur amore
Eius diuinam Naturam, namq; creati
Hac sumus, & nostram stirpem amplectamur amore,
Qua recreati, atræ sumus haud gens dedita morti
Amplius. Ille puer sincera est voce rogandus,
Arceat ut procul à nobis, velut ante fugauit,
Semina pestiferæ luis, vndiq; & vndiq; totus
Qualia terrarum videt orbis, qualia cernunt
Vicini nostri multo discrimine. nostra
Certe res agitur, paries cum proximus ardet.
Et cœli aspicimus lumen, quod flammæa lumen
Euomit immensum quasi spicula, & ignea quassat,
In ferulæ formam, virgulta, ac Numinis iram
Indicat: immundum vult Numen perdere mundum,
Qui ruit in peius, conculcans vulnera Christi.
Oremus, precibus quid non det celsus Olympus?
De prece liberat vsq;, aut certe mitigat iram.
Quos dedit ille puer, sacra conseruet in æde
Doctores, iterent. qui priscae fulmina legis
Tristem admittenti labem, Christumq; videndum
Exhibeant, veniam speranti in nomine Christi,
Et, quem concessit nobis puer ille, Senatum

Conser-

Conseruet, ciuesq; bonos, qui dicere laudes
Christe tuas cupiant, & honestis moribus vti.
Quod supereft, cursum iuuenis puer ipfe gubernet,
Nobilis illius iuuenis, cui dedico versus,
Quos ita de puero feci, qui crima mundi
Transtulit in sese puer, & noua gaudia mundo
Contulit, vna salus vere mortalibus agris.

FINIS.

Early European Books. Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 153 [4, 174 4°]